

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4Er/665/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6112205932
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Šalkovská
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2013:6112205932.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica vo veci exekúcie oprávneného JUDr. Jaroslava Mikloška, trvale bytom Sládkovičova 5940/74, 974 01 Banská Bystrica, právne zast. JUDr. Petrom Poláčkom, advokátom, so sídlom AK Medený Hámor 15, 974 01 Banská Bystrica, proti povinnej U. Ž.Í., X.. XX. XX. XXXX, V. L. V. XXXX/XXX, XXX XX L. L., V..Č.. Š. XX, XXX XX K., Š. S. R., na vymożenie pohľadávky vo výške 3.817,37 Eur s príslušenstvom, vedenej súdnym exekútorom JUDr. Miriam Mešovou, so sídlom Exekútorského úradu Zvolen, Tehelná 4, 976 01 Zvolen, pod spis. zn. EX 21/12, o námietkach povinnej proti exekúcii, takto

rozhodol:

Súd námietky povinnej proti exekúcii z a m i e t a .

odôvodnenie:

Oprávnený podal prostredníctvom právneho zástupcu návrh na vykonanie exekúcie proti povinnej na vymożenie pohľadávky vo výške 3.817,37 Eur s príslušenstvom, a to na základe vykonateľného rozhodnutia - rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 12C/102/2010-76 zo dňa 18. 08. 2011.

Poverením č. 5601 072297 * Okresný súd Banská Bystrica poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Miriam Mešovou, so sídlom Exekútorského úradu Zvolen, Tehelná 4, 976 01 Zvolen (predtým Kukučínova 18, Banská Bystrica), ktorý ju vedie pod spis. zn. EX 21/12.

Podaním, ktoré bolo tunajšiemu súdu doručené dňa 31. 10. 2012, súdny exekútor v súlade s ustanovením § 50 ods. 2 Exekučného poriadku postúpil tunajšiemu súdu na rozhodnutie námietky povinnej proti exekúcii. Súd konštatuje, že tieto povinná podala v zákonnej lehote.

Povinná vo svojom podaní namietala nesprávny postup povereného súdneho exekútora. Uviedla, že súdny exekútor porušil ustanovenia Exekučného poriadku, keď vydal exekučný príkaz zo dňa 07. 05. 2012 pre Sociálnu poisťovňu pred doručením upovedomenia o začatí exekúcie dňa 12. 10. 2012 a pred uplynutím lehoty na vznesenie námietok proti exekúcii. Povinná ďalej uviedla, že k exekučnému titulu sa vyjadriť nevie, pretože o ňom až do 12. 10. 2012, keď jej bolo doručené upovedomenie o začatí exekúcie, nič nevedela a ani o súdnom konaní. Napriek tomu, že o exekučnom titule nevedela, povinná chce vzniknúť ďalšie námietky proti exekúcii, pre ktoré je zrejme exekúcia neprípustná. Dňa 05. 01. 2010 povinnú v jej L. Č.. XX X. V. N. XXXX/XXX Y. L. L. navštívil syn oprávneného, ktorý jej doniesol list od oprávneného. Keď povinná odmietla list prevziať, začal sa jej syn oprávneného vyhrážať deložovaním z bytu. Dňa 06. 01. 2010 našla povinná v schránke list od oprávneného, v ktorom jej tento oznamoval, že dňa 15. 12. 2009 kúpil jej byt v dobrovoľnej dražbe organizovanej dražobníkom MIONEX, s.r.o. na návrh Stavebného bytového družstva L. L. a udelením príklepu dňa 15. 12. 2009 mal údajne k bytu nadobudnúť vlastnícke právo. Listom zo dňa 08. 12. 2009 oznámila spoločnosti MIONEX, s.r.o. (dražobníkovi), že Stavebné bytové družstvo nikdy nemalo oprávnenie jej byt dražiť. Povinná poukázala na to, že dňa 15. 12. 2009, keď mal oprávnený udelením príklepu nadobudnúť vlastníctvo bytu povinnej, bolo možné uskutočniť dražbu bytu zo záložného zákonného práva v zmysle § 15 zákona o vlastníctve

bytov iba po splnení podmienok ako platné rozhodnutie vlastníkov L. G. R.. Č.. XXXX Y. L. L., prijaté postupom podľa § 14 zákona o vlastníctve bytov o vzniku záložného práva, ktoré v ich mene mohlo byť následne zapísané do listu vlastníctva Č.. XXXX X. R.Y. F. Y. L. L. ako oprávnených, čo sa však nestalo. Vlastníci bytov domu žiadnu schôdzu nezvolali a hlasovaním nikdy nerozhodli o vzniku zákonného záložného práva, čo povinná oznámila aj R. F. L. L.. Z odpovede Správy katastra sa povinná dozvedela, že oprávneným rozhodnúť o vzniku záložného práva je správca domu a nie vlastníci bytov, pričom toto tvrdenie je v rozpore s ustanoveniami zákona o vlastníctve bytov, a tak správca zriadil záložné právo bez vedomia a súhlasu vlastníkov bytov. Ďalšou podmienkou dražby bol aj 100 % súhlas všetkých vlastníkov bytov s dražbou prijatý hlasovaním na riadne zvolanej schôdzi. Povinná namietala, že ani táto podmienka nebola nikdy splnená. Správca zneužívajúc svoje postavenie správcu podal návrh na dražbu bytu povinnej. Povinná ďalej uviedla, že v súlade s ust. § 39 Občianskeho zákonníka sa oprávnený nemohol stať udelením príklepu vlastníkom jej bytu, pretože o dražbe bytu rozhodujú vlastníci bytov v dome a nie správca. Povinná je toho názoru, že aj naďalej je vlastníčkou predmetného bytu ona. Na základe uvedených skutočností má povinná za to, že exekúcia je neprípustná. Povinná zároveň požiadala o odpustenie poplatku za vznesené námietky.

V podaní, ktoré bolo tunajšiemu súdu doručené dňa 31. 01. 2013, sa k námietkam povinnej vyjadril súdny exekútor. Uviedol, že tvrdenie povinnej o vydaný exekučný príkaz pred doručením upovedomenia o začatí exekúcie sa nezakladá na pravde. Žiadny exekučný príkaz (príkaz na vykonanie exekúcie) v predmetnom exekučnom konaní nebol doteraz vydaný. Dňa 07. 05. 2012 súdny exekútor vydal príkaz na začatie exekúcie zrážkami z iných príjmov (invalidného dôchodku), ktoré sa však ukladajú na účte Sociálnej poisťovne a nie sú zasielané na účet súdneho exekútora až do doručenia exekučného príkazu. To, že povinnej bolo upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 15. 03. 2012 doručené až dňa 12. 10. 2012 bolo spôsobené tým, že jej pobyt sa súdnemu exekútorovi nepodarilo skôr zistiť.

Na výzvu súdu sa v podaní doručenom tunajšiemu súdu dňa 06. 03. 2013 k námietkam povinnej vyjadril aj oprávnený. Uviedol, že jeho nároky na náhradu škody, ktoré mu boli právoplatne a vykonateľne priznané exekučným titulom, vznikli tak, že povinná neodovzdala predmet dražby, ktorý riadne vydražil v decembri 2009. Oprávnený ďalej uviedol, že v roku 2013 poukazovať na nedodržanie právnych noriem pri vykonaní dražby je aj v prípade, keby povinná mala (čo určite nemá) pravdu oneskorené, pretože dávno uplynula lehota na podanie námietok voči dražbe. Oprávnený je toho názoru, že povinná si jednotlivé ustanovenia zákona o vlastníctve bytov vykladá veľmi svojrázne a vyberá len tie vety, ktoré by sa mohli hodiť pri obhajobe jej (fiktívnych) práv. Oprávnený poukázal na to, že povinná ako vlastníka bytu niekoľko rokov nehradila platby spojené s užívaním bytu, a preto správca bytového domu v súlade so zákonom zákonné záložné právo zriadené v prospech ostatných vlastníkov bytov a uspokojil ich nároky vykonaním dobrovoľnej dražby. Keďže povinná výsledky dražby v stanovenej lehote právne relevantným spôsobom nenapadla, stal sa výsledok dražby právne účinný. Napriek tomu povinná predmet dražby neodovzdala, čím oprávnenému ako vlastníkovi nedovolila uplatňovať vlastnícke právo. Tým bola oprávnenému spôsobená škoda, ktorú si uplatnil v konaní o náhrade škody a ktorá mu bola priznaná rozsudkom Okresného súdu v Banskej Bystrici, ktorý je v predmetnej exekúcii exekučným titulom. Oprávnený zdôraznil, že exekučný titul je právoplatný a vykonateľný a že nie sú dané žiadne právne dôvody, aby bola exekúcia zastavená.

Súdny poplatok za podanie námietky proti exekúcii bol obsiahnutý v položke 13 písm. b/ v časti I Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov.

Ústavný súd Slovenskej republiky nálezom PL. ÚS 109/2011-48 zo dňa 11. 07. 2012, ktorý bol dňa 04. 10. 2012 uverejnený v Zbierke zákonov pod č. 297/2012, rozhodol, že položka 13 písm. b/ v časti I Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, nie je v súlade s článkom 1 ods. 1, článok 13 ods. 4 a článok 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Vyhlásením tohto nálezu v Zbierke zákonov Slovenskej republiky stratila položka 13 písm. b/ v časti I Sadzobníka súdnych poplatkov účinnosť (dňom 04. 10. 2012). Následne dňom 04. 04. 2013 stratila táto položka platnosť.

Vzhľadom na to, že zákonné ustanovenie, ktoré bolo podkladom pre vznik poplatkovej povinnosti za podané námietky proti exekúcii, stratilo platnosť, súd o podanom návrhu povinnej na oslobodenie od

súdneho poplatku za podané námietky nerozhodoval a pristúpil priamo k rozhodovaniu o podaných námietkach.

Podľa § 38 ods. 2 zákona 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len "Exekučný poriadok") oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa tohto zákona, ak povinný nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie.

Podľa § 50 ods. 1 Exekučného poriadku povinný môže vzniesť u exekútora povereného vykonaním exekúcie do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti exekúcii, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vymáhateľnosti, alebo ak sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná. To isté platí, ak sa namieta, že oprávnený alebo povinný nie sú právnymi nástupcami osoby uvedenej v exekučnom titule. Námietky musia byť odôvodnené a na dodatočne uvedené dôvody sa neprihliadne. Ak po podaní námietok exekútor upustil od vykonania exekúcie (§ 46), o námietkach netreba rozhodnúť.

Konanie o námietkach povinného proti exekúcii je sporom o začatie exekúcie, kde exekučný súd na základe námietky povinného rozhoduje o tom, či exekúcia začala oprávnene. Námietky sú teda procesnou obranou povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorých účelom je zastavenie exekúcie alebo upustenie od vykonania exekúcie z dôvodov taxatívne ustanovených v zákone. Z vyššie citovaného ustanovenia § 50 ods. 1 Exekučného poriadku vyplýva, že predmetom námietok môžu byť skutočnosti procesného i hmotného práva. Ich spoločným znakom je, že tieto skutočnosti nastali až po vzniku exekučného titulu. V exekučnom konaní súd už neskúma vecnú správnosť vykonateľného rozhodnutia, na podklade ktorého je exekúcia vykonávaná, skúma len tie náležitosti tohto rozhodnutia, ktoré sú rozhodujúce pre povolenie exekúcie.

Exekučným titulom v tomto exekučnom konaní je podľa § 41 ods. 1 Exekučného poriadku rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 12C 102/2010-76 zo dňa 18. 08. 2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 08. 10. 2011 a vykonateľnosť dňa 12. 10. 2011 a ktorým bolo povinnej uložené zaplatiť oprávnenému sumu vo výške 3.817,37 Eur titulom náhrady škody a trovy konania vo výške 821,49 Eur.

Podľa vyjadrenia oprávneného, povinná dobrovoľne nespĺnila, čo jej ukladá vykonateľné rozhodnutie.

Čo sa týka námietky povinnej týkajúcej sa postupu súdneho exekútora pri vykonávaní exekúcie, súd tu poukazuje na ust. § 64 Exekučného poriadku, v zmysle ktorého spôsob vykonania exekúcie určuje exekútor. Preto pokiaľ povinná namieta postup súdneho exekútora a poukazuje na nesúlad jeho postupu so zákonom, v tomto smere je potrebné obrátiť sa na príslušný orgán v zmysle ust. § 218a Exekučného poriadku.

Povinná vo svojom podaní ďalej namietala, že exekučný titul jej nebol nikdy doručený.

V tejto súvislosti súd konštatuje, že v priebehu celého exekučného konania je povinný aj ex offo skúmať, či sú splnené všetky predpoklady na vedenie takéhoto konania, a ak kedykoľvek v priebehu konania zistí, že podmienky núteného vymáhania pohľadávky nie sú splnené, rozhodne o zastavení exekúcie (z uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III.ÚS 86/2010). Podstatou tohto preskúmania je preverenie materiálnej a formálnej stránky vykonateľnosti exekučného titulu. Súdna exekúcia môže byť nariadená a vedená len na základe exekučného titulu, ktorý je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej. Formálna stránka vykonateľnosti je vyjadrená doložkou o vykonateľnosti, ktorá preukazuje, že sú splnené formálne podmienky vykonateľnosti predpísané procesným právom (§ 161, § 162, § 171 ap. OSP); materiálna stránka vykonateľnosti je naplnená zase tým, že rozhodnutie obsahuje okrem presnej individualizácie oprávneného a povinného hlavne určitý výrok (z uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 306/07-18). Exekučný súd je oprávnený preskúmať formálnu stránku exekučného titulu, a teda správnosť údajov uvedených v potvrdení o jeho vykonateľnosti (analogicky podľa § 275 ods. 2 OSP). Vydanie poverenia na vykonanie exekúcie netvorí pritom prekážku veci rozsúdenej v zmysle § 159 ods. O. s .p., pretože poverenie na vykonanie exekúcie je len písomný doklad, ktorým súdny exekútor preukazuje svoje oprávnenie exekúciu vykonávať. Formálna stránka vykonateľnosti exekučného titulu je vyjadrená doložkou o vykonateľnosti, ktorá preukazuje, že sú splnené formálne podmienky vykonateľnosti predpísané procesným právom. Pokiaľ nebolo

účastníkovi konania rozhodnutie riadne doručené (podľa príslušných procesnoprávných predpisov), ale príslušný orgán, ktorý exekučný titul vydal napriek tomu vyznačí na rozhodnutí doložku právoplatnosti a vykonateľnosti, nie je exekučný súd takto vyznačenou doložkou viazaný.

Súd vykonal šetrenie za účelom zistenia, či bol exekučný titul povinnej riadne doručený. Z pripojeného spisu tunajšieho súdu spis. zn. 12C 102/2010 zistil, že súd v základnom konaní vykonal opakované pokusy o doručenie písomností povinnej na adresu jej trvalého pobytu ako aj na adresu Š. XXX/XX, J., zásielky sa však vrátili súdu s poznámkou poštového doručovateľa "adresát je neznámy". Súd v základnom konaní zisťoval pobyt povinnej prostredníctvom príslušného Obvodného oddelenia Policajného zboru, Ústrednej evidencie väzňov ZVJS SR, Registra obyvateľov SR, Obecného úradu J. a Mestského úradu L. L., avšak s negatívnym výsledkom. Povinná sa na adrese trvalého pobytu ani na zistenej adrese v obci J. v tom čase nezdržovala a neplnila si svoju prihlasovaciu povinnosť, pričom nebolo možné ani u susedov zistiť, kde sa povinná v tom čase zdržiavala. Nakoľko pobyt povinnej nebol v tom čase známy, a to ani na základe zistenia pobytu prostredníctvom príslušných orgánov, ustanovil jej súd podľa ust. § 29 ods. 2 OSP opatrovníka, s ktorým ďalej konal. Ustanovený opatrovník bol riadne a včas predvolaný na pojednávanie a taktiež mu bol riadne doručený rozsudok. Súd na základe uvedeného v základnom konaní nezistil žiadne pochybenia pri doručovaní súdnych písomností povinnej, ktoré by mali za následok nesprávnosť vyznačenia doložky právoplatnosti a vykonateľnosti na rozhodnutí, ktoré je exekučným titulom v tomto exekučnom konaní.

Podľa § 29 ods. 1 a 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku ak nie je zastúpený ten, kto nemôže pred súdom samostatne konať, súd ustanoví mu opatrovníka, ak je tu nebezpečenstvo z omeškania. Rovnako sa postupuje, ak tak ustanovuje osobitný predpis. Pokiaľ neurobí iné opatrenia, môže súd ustanoviť opatrovníka aj účastníkovi, ktorého pobyt nie je známy, ktorému sa nepodarilo doručiť na známu adresu v cudzine alebo ak je doručenie písomnosti v cudzine spojené s ťažko prekonateľnými prekážkami, ktorý je postihnutý duševnou poruchou alebo ktorý nie je schopný zrozumiteľne sa vyjadrovať.

Povinná vo svojich námietkach ďalej uviedla, že dražba jej L. Y. L. L. X. N. V. XXXX/XXX nebola vykonaná v súlade so zákonom o vlastníctve bytov a zákonom o dobrovoľných dražbách.

Súd je pri skúmaní námietok viazaný ustanovením § 50 Exekučného poriadku, ktoré oprávňuje súd skúmať len skutočnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku podľa hmotnoprávných noriem po vzniku exekučného titulu alebo bránia jeho vymáhateľnosti alebo inak spôsobujú neprípustnosť exekúcie. Rovnako je možné namietat' aj skutočnosť, že oprávnený alebo povinný nie sú právnymi nástupcami osoby uvedenej v exekučnom titule.

K skutočnostiam týkajúcich sa dražby bytu povinnej uvádzaných povinnou je potrebné uviesť, že tieto skutočnosti nie sú pre prebiehajúce exekučné konanie relevantné, nakoľko exekučný súd už neskúma vecnú správnosť exekučného titulu. Skúma len tie náležitosti, ktoré sú rozhodujúce pre povolenie exekúcie. Tvrdenia uvádzané povinnou sa týkajú obdobia pred vydaním exekučného titulu. Súd zároveň dodáva, že námietky proti exekúcii nemajú slúžiť ako opravný prostriedok proti rozhodnutiu, ktoré je v predmetnej exekúcii exekučným titulom. Skutočnosti namietané povinnou mala možnosť uplatniť v rámci opravného prostriedku proti exekučnému titulu.

Po oboznámení sa s podaním povinnej a vyjadrením oprávneného súd v predmetnej veci dospel k záveru, že námietky povinnej vznesené proti exekúcii nie sú dôvodné. Na základe vyššie uvedeného má súd za to, že v danom prípade sú splnené obidva procesné predpoklady, oprávňujúce na podanie návrhu na vykonanie exekúcie, t.j. vykonateľné rozhodnutie (exekučný titul), ako aj tá skutočnosť, že povinná dobrovoľne nespĺnila to, čo jej ukladá vykonateľné rozhodnutie. Oprávnený tak podal návrh na vykonanie exekúcie proti povinnej dôvodne.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd námietky povinnej vznesené proti exekúcii ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu v zmysle ust. Exekučného poriadku nie je prípustné odvolanie.

Podľa § 374 ods. 4 OSP proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakaťa je vždy prípustné odvolanie. Ak odvolanie podané v odvolacej lehote oprávnenou osobou smeruje proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakaťa, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa (§ 202), rozhodnutie sa podaním odvolania zrušuje a opätovne rozhodne sudca.

Odvolanie je možné podať do 15 dní od doručenia uznesenia na tunajší súd písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, kto ho podáva, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie podľa § 205 ods. 2 OSP možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú podľa § 205a OSP pri odvolaní proti uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.